

SABADELL FEDERAL

Setmanari porta-veu del Partit Federal

Redacció i Administració: Jardí, 7 i 9

Els originals no's tornen.

Dels articles ne son responsables els seus respectius autors.

SUBSCRIPCIÓ MENSUAL 50 CÉNTS.

NOMBRE SOLT 10 »

La supressió del impost de consums

I

De nou s'agita l'opinió pública davant el problema de suprimir l'impost de consums en nostra ciutat, i ara se mou amb més intensitat que mai, per haver-se apercebut de que és acceptat, casi unanimitat per la Corporació Municipal, per jutjar-se-la aquesta, no sols d'una conveniència, sino una necessitat imperiosíssima per el bé de l'erari públic.

Grans deficiències d'origen al menys inveterades en l'administració del ram de consums, fan impossible tota comprovació i controlació entre lo adeudat i lo cobrat, observant-se, no obstant, enormes diferències en perjudici de la hisenda municipal sens poguer averiguar d'on procedeixen.

A la inèrcia inoculada per el sistema, en fiscalització per una part, i la poca escrupolositat d'alguns ciutadans en introduir fraudolosament materies subjectes al impost de consums per altra, se deu que l'erari municipal deixi de percebre fabuloses quantitats, impossibilitant la nivellació, al efectuar la liquidació a fi d'any, entre el pressupost de gastos i el d'ingressos, no obstant la extrema limitació per part de l'Ajuntament en la ordenació d'aquells, augmentant-se enormement d'anyada en anyada, el deute públic municipal.

Tal és el desballestament que s'observa en tot lo que's refereix al ram de consums, que per a normalitzar-lo i ordenar-lo degudament, seria precis produir tals trastorns, que fa temer fos pitjor el remei aplicat al mal per a curar-lo, que'l mal propi; per a fer-se verdader càlcul del mateix, precisa llegir els datos estadístics que en dos articles successius ha publicat el president de la Comissió d'Hisenda del Ajuntament, senyor Grau, en el «Diari de Sabadell» números 1268 i 1269.

Ens atrevim assegurar, sense temer equivocar-nos que les mentades raons han contribuït poderosament, a inclinar l'ànim de la majoria dels senyors regidors cap a la supressió del per tants conceptes odiat i odiós impost de consums.

Per la opinió pública en general, res li ha passat de nou que li hagi fet variar de lo que avans opinava; se li presenta el problema amb idéntica forma que un i dos anys enrera, i d'aquí ve que s'hagin reproduït aquelles discussions, que s'hagin manifestat aquelles justes i interessades opinions per part d'un gran nombre de ciutadans, atents

sols a les seves butxaques, que's fa indispensable donar i conèixer públicament lo que serà la SUPRESSIÓ DEL IMPOST DE CONSUMS i els imprescindibles TRIBUTS SUBSTITUTIS D'AQUELLS que's lo que ens proposem fer en successius articles, quins datos provarem de manera irrefutable; lo que avui podem avançar és, que amb la supressió del impost de consums, obtindran un estalvi les classes humils: guanyarem en moralitat administrativa; desapareixerà la ocasió, el motiu per lo que alguns ciutadans, es deshonren defraudant l'erari municipal, suprimint la demarcació fiscal, borrarè un signe d'ignominia a canvi d'enaltir nostra condició ciutadana, i al mateix temps obrirem les portes a la expansió comercial i industrial de la ciutat, i per últim restrengirem aquesta sangria d'or que representen per a la ciutat les 282 mil pessetes que anyalment paguem al Estat i que no surti d'ella, forçosament han de contribuir a impulsar-la amb més vida i activitat.

Hi ha alguns elements que atents únicament a conveniències particulars, sols per que creuen que'ls seus interessos quedaràn amb éll lesionats, neguen tota la eficàcia i tot profit que podem obtenir suprimint l'impost de consums, seguint aquets el que més ruda i enèrgicament s'oposen a que se suprimeixi. Per aquets es temps perdut tot intent de convence'ls; de la mateixa manera que tenen tancats hermèticament el seu cor i les seves arquees a tot obra bona, generosa i altruista, se mostra refractaria la seva raó a comprendre lo real, lo raonable i lo positiu.

Molts altres hi ha que, influenciats per lo que és domini del vulgue, el quin desconeix la manera de desenrotllar-se la industria i el comerç en nostra localitat, creuen que amb la nova tributació tindrem un impost mes, sens que trobem la compensació per cap part, ja que'ls expendedors res han de rebair en el preu dels seus articles. Importa a n'aquets fer-los comprendre que no sols obtindrem ventatges de caracter econòmic, sino que en lo polític, en lo social i en lo humà, haurem progressat considerablement.

També n'hi han alguns, i aixó es lamentable tenir que confessar-ho nosaltres, que fent apostasia de son credo polític i social, s'oposen, baix qualsevol pretext, a que se suprimeixi l'impost de consums, i d'aquets hi ha que singularitzar als que diuen perteneixer al Partit Federal quin Programa, textualment prevé «LA ABOLICIÓ DE TOT GRA-

VÁMEN SOBRE ELS ARTICLES INDISPENSABLES PER A LA VIDA», després d'haver transcrit en el Manifest que precedeix al mentat Programa, la apreciació de que «HI HA QUE ABOLIR EL TRIBUT DE CONSUMS, QUE, SOBRE ÉSSER GRAVOSÍSSIM PER AL POBRE, FA DE CADA POBLE UNA ADUANA». A n'aquets podem exigir-los que defensin la supressió del impost de consums, a menys que vulguin llicenciar-se de les files del republicanisme federal per inconseqüents.

J. LLAGOSTERA.

IDEOLOGIES

LA REVOLUCIÓ SOCIAL

La revolució econòmica es un principi de mecànica social. No pod impedir-se, ni pod detenir-se, car contribueix a son adveniment tot el món, adhuc sos propis enemics.

El naturalista que, estudiant les plantes i els animals, els fòssils i les petrificacions, exten la idea de la increabilitat del món, de que aquest existia avans de que Déu prengués forma en la mentalitat humana, contribueix a la revolució venidera. L'astrònom que, escudrinyant l'Univers nota l'existència de mils de móns, quina presència no es consignada en llibres qu'han pretingut esser la font de la sabiduria, casi tots més antics que'l que nosaltres habitem, contribueix també al adveniment de la nova societat. El filòsof que, traient conseqüències de les investigacions científiques, del modo d'ésser del home i de la naturalesa, defensa'l predominí de la raó sobre la fé; el pensador que, utilitzant els coneixements del fisiòleg i del anatómic, diu que no hi ha immortalitat de l'ànima, per que no hi ha ànima; el filòsof que s'aprofita dels descobriments del físic per a negar la providencia i per a dir que la materia tota, la que composa l'home inclúsiu, obeeix a unes mateixes lleis, al modo d'ésser de cada sistema de món, de cada planeta, de cada home, de cada animal, de cada planta, de cada cosa, contribueix també a la formació de la societat igualitaria i llibertadora.

Ni la força organitzada, ni els instituts armats, ni la reunió dels poderosos, ni la ignorancia dels pobres, podran detenir lo qu'ha d'ésser necessariament, i veuran, si no impossibles, impotents, com s'ensorra el món, com cauen fets a troços la religió, el poder, la propietat...

Les humanitats han vist impotents com en un Estat veu s'hi ha proclamat la república; com en lloc del rei de la teocràcia s'hi ha posat el rei de la democràcia; com aon avans hi estava'l noble s'hi ha col·locat el burgès; com la classe mitja pren el lloc qu'avans ocupava la classe alta. Doncs la burgèsia, mestressa avui del poder en monarquies i repúbliques, veurà també impotent com van caient tots llurs dominis i poders per a deixar el pas lliure a la revolució obrera que porta en llurs entranyes un nou sistema d'art, de ciencia i de sociologia.

LUDOVIC PETRUS.

Los embusteros

La guerra europea mantiene en tensión nuestros gastados nervios.

Nos preocupa hondamente el resultado de la homérica lucha en la que se decidirá la suerte de la Democracia y de la Libertad.

Ya hemos dicho en otros escritos que el general Joffre era un estratega como pocos se han visto, y también hemos dicho que el Estado Mayor Alemán ha fracasado por completo.

Los hechos corroboran nuestra *profecía*, y el éxito de las armas pesará poco en el resultado final, ya que esta guerra en que se mueven tan enormes masas ha de ser una verdadera batalla estratégica en la que resultará vencedor el que más hábilmente mueve sus masas de hombres.

La batalla del Marne, pérdida por los alemanes, fué consecuencia de la imprevisión del director de la campaña, que no aseguró su línea de comunicaciones. La batalla, o mejor dicho, campaña del Aisne estará resuelta cuando se publiquen estas líneas, pero su solución depende de la toma de Amberes. Si los alemanes toman a Amberes aun podrán ensayar la aventura del vizcaíno, pero si Amberes resiste hasta que el general French cumpla el acuerdo que tomó con el general Joffre, podremos decir que Alemania ha hecho el papel del retablo de maese Pedro.

Pero aun así y todo, si los germanos toman a Amberes y aseguran su línea de comunicaciones, es casi seguro su fracaso, puesto que ya se han puesto en condiciones de inferioridad. La temible acometividad de sus tropas se ha estrellado ante la concienzuda estrategia del ilustre Joffre. Ya pueden preocupar a Alemania el hallarse intactos Sedán, Verdun, Epinal, etc. Por ahí les vendrá el mal si toman a Amberes... y si no lo toman también.

Vencerán los aliados que poseen la verdadera ciencia militar cuyo secreto estriba en ponerla al servicio de la Justicia, de la Democracia y de la Libertad.

* *

Y ahora hablemos de los embusteros.

En la reja del departamento de políticos de Barcelona hemos hablado largamente de la guerra Alfonso Martínez Rizo y yo.

Rizo creía que iba a perder Francia y yo... también. Pensábamos los dos que Alemania tras de un brillante paseo militar entraría en París sin dar tiempo a que Inglaterra movilizase a sus higlanders y a que Rusia moviera sus patas pesadas de oso blanco.

Y no contamos con el pueblo belga.

Y Bélgica ha vencido, sí; Bélgica es la verdaderamente vencedora en esta titánica lucha.

Francia será libre, poderosa, ilustrada; Inglaterra, rica, influyente, grandiosa, pero Bélgica será lo que no ha sido ninguna nación en el mundo ¡será Bélgica!

Sólo nosotros quedaremos a una altura poco envidiable porque hemos soportado a los *elementos* malsanos que han manifestado sus simpatías a Alemania contándonos la mar de embustes sobre sus victorias, su valor militar, su envidiable Estado Mayor etc.

Y ni en valor militar de las hordas que arrasaron a Lovaine, Malinas y Reims, ni las victorias de las huestes del nuevo Atila en los campos de Chalons, ni el Estado Mayor alemán han hecho nada de lo que sus panegiristas propalan. Guardeos Dios, de alemanes, de que os alaben los carcundas españoles: que "cuando el cerdo me alaba muy mal debo de bailar."

Y, en resumen, alemanitos y alemanófilos de mis pecados; mucho me hicieron padecer los que me obligan a estudiarlos. Ya tenía conciencia de que érais unos embusteros respecto a arte militar, pero esa era la moda. Vuestro ruidoso fracaso me dió la razón aunque tarde. ¡Lástima que tan gran pueblo se haya visto dirigido por militares que a las primeras de cambio quedan en ridículo!

Y han quedado en ridículo los rápidos procedimientos de Von der Goltz y demás tácticos de allende el Rhin ante la serena y sabia estrategia de los nunca bastante admirados Joffre y French.

French, a quien conocía de oídos, es un gran militar y Joffre, a quien apenas había oído nombrar, es un general que supera a los más grandes que cita la Historia.

* *

¡España! ¡España! ¡Despierta y vive! Jamás serás grande como fuiste si no arrojas el bagaje de mentira y convencionalismo que te han impuesto una manada de embusteros que admiran a la Alemania brutal y guerrera sólo por odio a Francia republicana y progresiva.

Arroja lejos de tí, España mía, a los que procuran reunirse en una pasividad suicida y muéstrate como eres; ¡quijotesca!

Así te pondrás a la altura de Portugal que fiel a sus promesas manifiesta claramente sus simpatías por los aliados sin temor a media docena de degenerados que simpatizan por los modernos hunos, acaso por afinidad.

¡Esos son los embusteros! ¡Esos y los que les apoyan! ¡Esos son los que nos deshonran! ¡Los germanofilóides!

MIGUEL MATZ ALARCÓN.



Un document

Una casualitat ha posat al davant nostre, el periòdic «Le Miroir» de París (nombre 48-23 febrer 1913), on hi ha un article titolat «La règle de vie de l'Empereur Guillaume».

En ell s'hi fa un estudi íntim de dit Emperador, i entre altres coses, posa la traducció d'un document que escrit en alemany, te sempre davant d'ell, en el seu quarto de treball. Nosaltres el traduirem del francès. Diu aixís:

«Esser fort en el dolor: no desitjar lo que es inaccessible o en và: estar content de l'hora present tal com ella sigui: buscar en tota cosa el Be: alegrar-se de la Natura i dels homes tal com son fets.

«Qu'una hora única, empró bella, sigui suficient a consolar mil hores amargues: donar sempre les seves forces i el seu cor, lo mateix si's topa amb l'ingratitud.

«Aquell que és capàs de fer-se o ser home, es un home ditxós, lliure, gran, i sempre serà sa vida hermosa.

«Aquell que és desconfiat comet una injustícia amb respecte a altri i se perjudica a ell mateix: nosaltres tenim el deure de tenir a tothom per bó, mentres no ens dongui la prova de lo contrari: l'Univers es tan gran i nosaltres som tan petits! Allavors, tot no pod tornar al costat de nostra persona.

«Quan alguna cosa ens neguiteja o ens fa mal, qui pod sapiguer si aixó no es pas necessari al bé de la creació entera?

«En tot objecte d'aquest mon, sigui mort o que respiri, viu la gran i sabia voluntat del Creador tot poderós i omniscient. A nosaltres, febles criatures, manca la raó capàs de comprendre aquesta voluntat. Tota la terra es tal com ella deu ser. I sigui ella com sigui, es ella sempre justa segons l'esperit del Creador.»

I a continuació d'aquestes màximes, l'autor del article—Maxime Chadel—diu:

«Tal es la moral qui dicta la conducta de Guillem II. Ella és severa i estòica, d'un optimisme volgut i sobretot profundament impregnant de fervor religiós.»



PRÓLOGO A LA CANCIÓN DEL RENCOR

¡Ignominiosa afrenta
de la cárcel sombría!
¡Tristeza que atormenta
mi pecho noche y día!

¡Odio que en mí palpita
con desesperación!
¡Injusticia que excita
mi santa indignación!

¡Deseos sobrehumanos
de venganza que el pecho
anhela de mis manos
que nada malo han hecho!

¡Inspiradme y que lleve
mi pluma vuestra horror
y entonaré a la Plebe
la canción del Rencor!

A la Plebe mi hermana
en injustos martirios
la dueña de un mañana
de sangrientos delirios.

La Plebe que, torrente
desbordado y cruel,
el mundo decadente
inundará de hiel.

La Plebe que con fuego
la sangre mezclará,
y con la mezcla, luego,
un mundo nuevo hará.

La Plebe, la cantera
de un justo porvenir
cuando auto-justiciera
se canse de sufrir.

La canción de la ira
la canción del rencor
impregnada de odio
e impregnada de amor.

De odio para el pasado
de amor para el mañana.
Odio sangriento: amor
cual beso de una hermana.

La cantarán las hordas
villanas y harapientas.
Sus pies irán dejando
sucias huellas sangrientas.

Arrastrarán el carro
de la muerte: sombrías
separarán la historia
de los felices días.

Y mientras ejecuten
la santa destrucción.
entonarán hieráticos
la incantable canción.

ALFONSO MARTÍNEZ RIZO.

Carcel celular de Barcelona 20-IX-04.



Para el Sr. Gobernador Civil

Parece que en el pueblo de Santa Perpétua de Moguda existe una grave agitación moral, reclamando se restablezca pronto la normalidad, antes imperante, por amenazar pueden sobrevenir funestas consecuencias.

Personalidades eximias, por miramientos políticos o particulares, sostienen encastillados a ciertos individuos de mala catadura, ingertándoles valor y fortaleza para afrontar peligros y sufrir las contrariedades que ocurren, con pisotearse las leyes.

Glosados a su manera varios hechos D. F. B. y M. de suma ignorancia, pero, discolo y osado, supo levantar la opinión de algunos elementos inconscientes, en beneficio de sus perversos fines. Primero, debido a su audacia inagotable y con todo descaro, inició una campaña electoral titulándose republicano-radical; luego, compraba votos para el Diputado D. Enrique Turull, delatando al Sr. Moliné, porque le acusaba semanalmente de traidor y hacia propaganda contra el referido *representante del Distrito (sic)*, pudiéndose librar así, de un molesto y temible enemigo que, le iba restando adictos para engrosar las filas de los que quedaron burlados en las últimas elecciones para Diputados a Cortes.

Después, para sostenerse, el referido F. B. y M., buscó apoyo en el elemento obrero, creando un conflicto tan alarmante que, la Autoridad Superior Civil de la provincia se vió obligada disponer la concentración de un pequeño destacamento de la Benemérita, continuando acantonada, dicha fuerza militar, en el pueblo de que se trata desde hace ya algunos meses, sin esperanzas aun de poder reducir las actitudes belicosas, gracias a la pasividad de las Autoridades

Superiores y a falta de ingerencia de las de la localidad.

Estuvo tambien algunos días un Delegado especial del Sr. Gobernador Civil, en Santa Perpétua, proponiendo algunas fórmulas conciliadoras; pero, como se tiene indicado, si en el mismo santuario de la ley, no se demuestran neutrales, inclinándose en favor de una de las partes, no presidiendo miras de justicia, ni procedimientos de templanza, congregándose solo a uno de los elementos interesados, concitándose los ánimos y, lo más sensible, rindiendo a su favor, el prestigio y fuerza del cargo, es imposible el arreglo.

Sin duda habrá esto llegado a oídos de la Superioridad, motivando, según de público se dice, haya sido impuesta una multa de *quinientas pesetas*, a cada uno de los Sres. F. B. C. y F. B. M., no obstante, vanagloriarse los dos, ya, de que no la harían efectiva por la intervención de la persona política y millonaria que los ampara.

Añejo, ya, este procedimiento, si llamamos la atención del Sr. Gobernador, es tan solo para evitar que la irresponsabilidad perseguida no implique, y es frecuente, el predominio de los elementos favorecidos para erigirse en caricato del pueblo.

M.

DE COL·LABORACIÓ

Paradojas

Hoy ya casi no se puede mentar nada, ni pensar de nada que en su digresión o hilvanación no resalte la paradoja, de suerte que aquí ya pensamos, hablamos y comemos incluso, con habitual paradoja, he aquí el porque de mi título; y ahora pluma en ristre y salga lo que saliere.

Yo pensaba significar al luchador Alfonso Martinez Rizo, a Samblancat, a Moliner Salcedo mi admiración y mis simpatías, pero dos cosas no lo han querido: primero el pensar en que algunos de estos luchadores necesitaban el esfuerzo material de sus amigos y resulta irónico rezar para los que piden pan, y finalmente porque nuestro partido ha tenido siempre en «El Progreso» columnas a disposición de todos, pero hoy con no ser *mi firma, ni ilustre ni notable, no se si entre los elementos directores tengo algún amigo o correligionario*, y si con esto de las reformas se han variado las costumbres: ya veremos, no he tenido tiempo de enterarme.

De todas maneras estoy orgulloso, veo en «El Progreso» un artículo de Adolfo Marsillach, (a) *Maleta Indulgencias*, en el cual se disculpa de aquel célebre artículo publicado en «La Publicidad» con el título «A Lerroux» y en el que como decía su autor en virtud de la política personal de Lerroux *perniciosa a todas luces*: de aquella impopularidad rodeada de humillación, bochorno y vergüenza, y de tristes sedimentos de ludibrio e ignominia, proclamó el «Váyase usted» y se queja de que algunos radicales se opongan a su ingreso en «El Progreso»; el bueno de Marsillach se presta a discutir su pasada actitud, imponiendo como condición que su contrincante posea una gran educación y un poco de gramática, por lo que deduzco que la excepción alcanza a aquellos 22000 menguados votos que según Marsillach en su «váyase usted», por su condición social no influían en los destinos del pueblo.

Hacen mal esos radicales «opositores». Marsillach confiesa que no tiene entusiasmos

ni energías, que la política activa no le atrae y que en momentos de mal humor ha tenido para ella desprecios e ironías. Es un escéptico y acaba diciéndonos que se dedicará a la «amena» literatura. ¿Y pués? Que inconveniente hay? Nuestro partido lleva el sello de luchador y no le irán mal unas cuantas figuras decorativas, como no nos va mal que cuando el esfuerzo corporal nos postra en cama nos vengan con un poco de música al pie de la ventana. Además estas plumas podríamos emplearlas en cantar con su elocuencia soberana las excelencias de nuestros hombres, la labor de la Alcaldía popular de Barcelona, los triunfos de Pich sobre la marcha de su Exposición, y siendo Pich el propietario de «El Progreso» cosa más fácil.

Hasta ahora nuestro periódico no había estado a la altura, con relación a los periódicos adversarios, que ante el brillo de la labor de Pich se habían allanado honradamente haciendo justicia a nuestro hombre.

No ha muchos días aparecieron en Barcelona unas hojas calumniando a Pich, pero puede estar tranquilo, seguramente serían editadas por aquellos que, como dijo nuestro Marsillach, por su condición social pesan poco en los destinos de un pueblo.

Pléñanse los vacíos; nuestro partido tiene mucha carne de reja marca Rizo y no es extraño que alguien ante abundancia tanta rebaje un poco el precio de la mercancía. Faltan máquinas de escribir que en sus trotes hagan perdido la substancia fosfórea dimanante del entusiasmo. Faltan escritores que a fuerza de tamizarse hayan apagado los sacros fuegos del corazón.

Y si falta todo esto que con más facilidad se compra que se crea, Pich es el único que con su actividad y su brillo personal puede encontrarlo.

Estoy orgulloso; lo ha llegado a encontrar fuera de nuestro partido.

AMADEO ARAGAY.

Notes i comentaris

Una visita

Dilluns passat va estar entre nosaltres el valent publicista i eloqüent orador, diputat a Corts per Tortosa, En Marcell Domingo, acompanyat del president del Concell d'Unió Republicana d'aquella ciutat.

L'esmentada visita obeí a certes gestions relacionades amb la supressió del impost de consums que, igual que a Sabadell, pretén portar a cap l'Ajuntament de Tortosa.

Després de parlar amb l'arcalde qui els facilità els detalls necessaris, estigueren un moment entre nosaltres, amb els quals compartirem una estona deliciosa per tan preuat companyerisme, fins que'l darrer tren allunyà de nosaltres als distingits visitants.

La Joventut Federalista

Dimarts vinent, dia 20, celebrarà reunió general la Joventut Federalista de nostra entitat. Per els interessants temes a tractar se creu que serà forsa concorreguda.

Coses d'Espanya

El valent publicista Angel Samblancat que com anunciavem en nostra darrera edició fou condemnat per la llei de Jurisdiccions, sigui traslladat a Saragoça d'una manera brutal. Després d'emportar-se'l manillat com un quizenari, fou portat entremig de dos criminals que havien comés els crims més barbres que la ploma es resisteix a descriure. Aquesta es la distinció que fa dels homes el govern espanyol.

Suscripció

Diumenge passat la Joventut Federal feu una suscripció en el saló-café de nostra entitat a favor del digníssim correligionari en F. Moliner Salcedo, obtenint un resultat de 24'70 ptes., que foren trasmeses al interessat per mediació de nostre amic En Brú Lladó.

Reunió

El pròxim divendres dia 23 del corrent, celebrarà reunió general el Círcol Republicà Federal, per a discutir interessants temes.

Conferencia

El divendres pròxim dia 23, l'eminent escriptor En Pere Corominas, donarà una interessant conferencia en el Centre de Dependents del Comerç i de la Industria, desenrotllant el següent tema: «La concurrencia deslleal en el comerç i sa corruptora influencia».



Noves

La sessió celebrada dijous passat fou curtíssima. Després del despatx ordinari, el senyor Romeu feu una proposició, que s'acordà, en la que se demanava que l'Ajuntament se dirigís al President del Consell de Ministres fent-li avinent lo perjudicial que podria esser la exportació de llanes, i que, igual que altres països, fos aquesta prohibida sa exportació a altres llocs que no siguin dintre mateix d'Espanya.

Després el senyor Llonch, feu l'imprescindible oposició a la substitució de consums amb la vulgaritat de conceptes i raons que'l caracteritzen.

—Amb «Els Vells» finí ses funcions la companyia Casals-Cazorla, motivant la seva curta temporada la falta de gent en les seves representacions, malgrat lo econòmic dels seus preus.

Qualsevol dia ja en parlarem d'aquesta crisi que alguns se planyen tant, naturalment, com no hi ha companyia catalana que actui en nostres teatres.

—Demà diumenge, a les nou de la nit, tindrà lloc en la sala del Círcol Republicà un grandios i lluidíssim ball de vetlla a càrrec de l'aplaudida Banda Municipal de Sabadell.

A la tarde, gran ball amb piano a càrrec del pianista senyor Bosch.

—S'han començat a repartir les fulles per a la formació del nou cens de població. Havent aquest de servir per a la substitució dels Consums l'Alcaldia recomana que's fassi amb tota exactitud i que en aquest fi es compleixin exactament les disposicions que te dictades.

—En la Fraternitat Republicana Radical se celebrarà demà diumenge, un ball de tarde, essent encarregada del programa l'orquestra Fatxendas.

Al vespre se celebrarà un gran concert vocal i instrumental en el que hi pendran part varis elements de la localitat.

—Prontament apareixerà un llibre de poesies del celebrat escriptor En J. Costa Pomés «Viscudes» amb un próleg de Josep Burgas.

Constarà de cent dotze pàgines i valdrà una pesseta.

—Ha desaparegut el periódic carca-catòlic bisetmanal «Gazeta Muntanyesa». (A. C. S.)

—Hem rebut de la Excm. Diputació Provincial de Barcelona una «Memoria» de la actuació i organització de l'escola de funcionaris d'administració local.

El llibre, pulcrement imprés i constants d'unes 300 planes, es ben digne de estudiar-se, ja que tot ell es sumament interessant.

Agraim l'obsequi.

—En el volgut confrare «Tarragona Federal» havem vist reproduït l'article «En la guerra» de nostre distingit col·laborador En Miquel Matz Alarcón insertat en aquestes planes.

Imrpenta de J. Sallent i Prat, Sant Quirse; 32; Teléfon 520

DEMANEU A TOT ARREU EL LICOR

MIELLINE

HIGIÈNIC I DIGESTIU
A BASE DE MEL ::

Representant: JOAN JUNCÀ; Llovet, 17

Kiosc de Canaletes

Cervesa **E. Petry,**
S. EN C.

Exigeixis en els taps la marca del Representant

Gasseosa **F. PANÉ**

Se serveix a domicili

Rambla, 198

Latorre, 2

Automòvils "La Llorensana"

Horari per el servei de Sant Llorens Savall

Surten de S. Llorens	Passen per Castellar	Arriben a Sabadell
5 ⁴⁵ M. - 4 ³⁰ T.	6 ¹⁵ M. - 5 ¹ T.	6 ⁴⁵ M. - 5 ³⁰ T.

Poden utilitzar-se a Sabadell els trens

Descendents: 7²⁰ M. 6¹⁴ T. — Ascendents: 7¹⁵ M. 6¹⁵ T.

Els automòvils esperen a la estació de Sabadell a la arribada dels trens que surten de Barcelona 8¹⁰ M. i 5³⁰ T.

Surten de Sabadell	Passen per Castellar	Arriben a S. Llorens
8 ⁴⁷ M. - 6 ³⁰ T.	9 ²⁰ M. - 6 ⁴⁵ T.	10 ¹ M. - 7 ³⁰ T.

Preus: De Sabadell a Sant Llorens . . . 2 pessetes
» » a San Feliu . . . 1 pta.
» » a Castellar . . . 0⁸⁰ ptes.

:: Bitllet combinat de Barcelona a Castellar o vice-versa: 1⁶⁵ pessetes
poguent utilitzar els trens correus i expressos

:: **DIES** :: **SURTIDES DE SABADELL:**
A les 8⁴⁷ matí. A les 3 i a les 6³⁰ tarde.
FESTIUS **SURTIDES DE SANT LLORENS:**
A les 5⁴⁵ i a les 12 matí. A les 5 de la tarde.

La administració es reserva el dret de variar aquest itinerari si hi ha alguna causa que ho motivi. — Sempre que'l servei ho requereixi es posaran cotxes extraordinaris.

Pere Selvas

GUARNICIONER

OBJECTES DE VIATJE

Avinguda de Joaquim Costa, 6 i 8



Dipòsits de ciment armat

Compra i venda de finques

J. MANICH

Turull, 49 i 51 Telèfon 531

Rafael Guerra del Río
ADVOCAT

Te overí son despatx a Sabadell tots els divendres
Tres-creus, 13 - baixos

SABATERIA
TOUS

Es la casa que ven el calçat més elegant
i més ben confeccionat a preus reduïts

Fotografía Moderna

Fotografies, Ampliacions
Postals i Reproduccions

:: PREUS ::
ECONOMICS

Gurrea, 50
Sabadell

Demaneu a tot arreu

ANIS DEL TAUP

El rei dels Anissats :: Premiat amb medalla d'or

Fabricant: Josep Germà SABADELL

EMPRESA DE POMPES FÚNEBRES
Societat colectiva -- 3 Sucursals amb telèfon

Safreig-Vell, n.º 18
Telèfon 504

Rambla, n.º 18
Telèfon 506

San Pau, n.º 9
Telèfon 508

Un 45 per % d'economia en tota classe d'enterrors :: CORONES a preu de fàbrica
UNICA EMPRESA QUE POSSEEIX CAMBRA DE DESINFECCIÓ

Enterrors a plassos a UNA pesseta setmanal. — Cotxe especial per a portar els baguls a domicili. — Desinfecció a domicili gratis. — Servei permanent.

Fàbrica i taller: Arrabal de dins, 12

LA OMEGA